

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย เพื่อศึกษาระดับการสอนเรื่องเพศของพ่อแม่ ระดับความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศของลูก และเปรียบเทียบระดับการสอนเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่ และ เปรียบเทียบระดับความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศระหว่างลูกผู้ชายและลูกผู้หญิง รวมทั้ง เปรียบเทียบระดับการสอนเรื่องเพศของพ่อแม่กับระดับความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศของลูก

ประชากรคือ พ่อแม่ที่มีลูกกำลังศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 (มัธยมศึกษาปีที่ 1-3) และช่วงชั้นที่ 4 (มัธยมศึกษาปีที่ 4-6) และลูกในพื้นที่ 14 จังหวัดภาคใต้ ใช้การจับฉลากเพื่อเลือกจังหวัดที่จะทำการเก็บข้อมูล 2 จังหวัด ได้แก่จังหวัดสงขลาและพัทลุง โดยจังหวัดสงขลาเก็บข้อมูลโรงเรียนนอกเขตอันเนกประสงค์และจังหวัดพัทลุงเป็นโรงเรียนในเขตอันเนกประสงค์ กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของยามานาเคน (Yamane, 1967) ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นพ่อแม่ 400 คน และลูก 400 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วยแบบสอบถาม 3 ส่วน ประกอบด้วย 1) แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของพ่อแม่และลูก 2) แบบสอบถามการสอนเรื่องเพศของพ่อแม่ และ 3) แบบสอบถามความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศของลูก แบบสัปดาห์ทั้งหมดผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ นำแบบสอบถามส่วนที่ 2 และ 3 ไปหาค่าความเที่ยงโดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟารอนบาก (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .98 และ .96 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและสถิติที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าเฉลี่ยคะแนนการสอนเรื่องเพศของพ่อแม่ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.79$, S.D. = .70) ส่วนรายด้านพนค่าเฉลี่ยคะแนนในระดับมาก 1 ด้านคือ สัมพันธภาพ ($\bar{X} = 2.00$, S.D. = .73) อีก 5 ด้าน มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง ดังนี้คือ สังคมและวัฒนธรรม ($\bar{X} = 1.91$, S.D. = .82) ทักษะส่วนบุคคล ($\bar{X} = 1.90$, S.D. = .77) พฤติกรรมทางเพศ ($\bar{X} = 1.75$, S.D. = .76) สุขภาพทางเพศ ($\bar{X} = 1.66$, S.D. = .84) และพัฒนาการของมนุษย์ ($\bar{X} = 1.55$, S.D. = .73)

2. ค่าเฉลี่ยคะแนนความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศของลูกโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.94$, S.D. = .52) ส่วนรายด้านพนค่าเฉลี่ยคะแนนในระดับมาก 3 ด้านคือ สังคมและวัฒนธรรม ($\bar{X} = 2.16$, S.D. = .63) สัมพันธภาพ ($\bar{X} = 2.05$, S.D. = .54) และทักษะส่วนบุคคล ($\bar{X} = 2.04$, S.D. = .64) อีก 3 ด้านที่เหลือมีค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง คือ พฤติกรรมทางเพศ ($\bar{X} = 1.92$, S.D. = .61) สุขภาพทางเพศ ($\bar{X} = 1.90$, S.D. = .68) และพัฒนาการของมนุษย์ ($\bar{X} = 1.57$, S.D. = .65)

3. ค่าเฉลี่ยคะแนนการสอนเรื่องเพศระหว่างพ่อคันแม่ทั้งโดยรวมและรายด้านมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนดังนี้ ค่าเฉลี่ยคะแนนการสอนเรื่องเพศระหว่างพ่อคันแม่โดยรวม ($p < .01$) พัฒนาการของมนุษย์ ($p < .001$) สัมพันธภาพ ($p < .01$) ทักษะส่วนบุคคล ($p < .05$) สุขภาพทางเพศ ($p < .001$) สังคมและวัฒนธรรม ($p < .05$)

4. ค่าเฉลี่ยคะแนนความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศระหว่างลูกผู้ชายกับลูกผู้หญิงทั้งโดยรวมและรายด้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$)

5. ค่าเฉลี่ยคะแนนการสอนเรื่องเพศของพ่อแม่กับค่าเฉลี่ยคะแนนความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศของลูกโดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) และค่าเฉลี่ยคะแนนการสอนเรื่องเพศของพ่อแม่กับค่าเฉลี่ยคะแนนความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศของลูกมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 4 ด้านคือ ทักษะส่วนบุคคล ($p < .05$) พฤติกรรมทางเพศ ($p < .001$) สุขภาพทางเพศ ($p < .001$) สังคมและวัฒนธรรม ($p < .001$)

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

จากการวิจัยครั้งผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้คือ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 เมื่อเปรียบเทียบการสอนเรื่องเพศระหว่างพ่อคันแม่ พนักงานสอนเรื่องเพศให้กับลูกน้อยกว่าที่แม่สอน ดังนั้นบุคลากรที่มีสุขภาพดีองให้ความสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของพ่อให้สามารถสอนเรื่องเพศให้กับลูกได้มากกว่านี้ และสอนได้ตรงกับความต้องการเรียนรู้เรื่องเพศของลูกเพราจะลูกต้องการให้พ่อแม่เป็นผู้สอนเรื่องเพศมากที่สุด

1.2 เมื่อเปรียบเทียบความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศระหว่างลูกผู้ชายและลูกผู้หญิง พนักงานผู้หญิงมีความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศมากกว่าลูกผู้ชาย ลูกผู้หญิงมีความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศโดยรวมในระดับมาก และรายด้านมีความต้องการในระดับมากถึง 5 ด้าน มีเพียง ด้านพัฒนาการของมนุษย์ที่มีความต้องการในระดับปานกลาง ดังนั้นพ่อแม่ครู บุคลากรที่มีสุขภาพและผู้ที่เกี่ยวข้องต้องให้ความสนใจการสอนเรื่องเพศแก่วัยรุ่นผู้หญิงเป็นพิเศษ ก็อต้องให้ข้อมูลที่ลูกต้องต้องการกับความต้องการของวัยรุ่นผู้หญิง เพื่อบริโภคไม่ให้วัยรุ่นผู้หญิงต้องไปแสวงหาข้อมูล เรื่องเพศที่ไม่ถูกต้องจากแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

1.3 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการสอนเรื่องเพศของพ่อแม่กับความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศของลูก พนักงานสอนเรื่องเพศให้ลูกน้อยกว่าที่ลูกต้องการให้พ่อแม่สอนให้ทั้งโดยรวมและรายด้าน 4 ด้าน คือ ทักษะส่วนบุคคล พฤติกรรมทางเพศ สุขภาพทางเพศ สังคมและวัฒนธรรม เป็นข้อมูลที่แสดงให้เห็นว่าลูกต้องการให้พ่อแม่เป็นผู้สอนเรื่องเพศให้ในขณะที่พ่อแม่ยังสอนเรื่องเพศให้น้องสาวกว่าความต้องการของลูก ซึ่งเป็นเรื่องจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องพัฒนาศักยภาพของพ่อแม่ให้มีความสามารถในการสอนเรื่องเพศให้ตรงกับความต้อง

ของลูก มีความเข้าใจลูกวัยรุ่น สามารถเป็นที่ปรึกษาเรื่องเพศของลูกได้ เพื่อให้ลูกนิ้หักษะในการใช้ชีวิตวัยรุ่นได้อย่างเหมาะสม และมีสุขภาพทางเพศที่ดีต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การทำการศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่ทำให้พ่อแม่ไม่สามารถสอนเรื่องเพศให้กับลูกไว้ตามความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศของลูก

2.2 การทำวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาศักยภาพของพ่อแม่ในการสอนเรื่องเพศให้กับลูก